

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 119.647 van 21 mei 2003
in de zaak A. 117.648/XIV-8890.**

In zake : Fatima HAJVAZI,
wonende te 2140 BORGERHOUT,
Sint-Erasmusstraat 34

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Fatima HAJVAZI, van Joegoslavische nationaliteit, op 4 maart 2002 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van 4 februari 2002 van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen, Eerste Nederlandse Kamer, waarbij wordt geweigerd haar als vluchteling te erkennen;

Gelet op de beschikking van 8 maart 2002 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 10 januari 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 7 mei 2003;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat A. HAEGEMAN die, loco Advocaat V. VANDERMEEREN verschijnt voor de verzoekende partij en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur
R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegrondheid van het beroep.

1.1.1. Overwegende dat in een eerste middel verzoekster laat gelden dat de bestreden beslissing onvoldoende is gemotiveerd, dat niet wordt geantwoord op al haar grieven en niet wordt uitgelegd waarom haar specifieke problemen niet onder de Conventie van Genève vallen;

1.1.2. Overwegende dat blijkens de bestreden beslissing door de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen wel degelijk op de ingeroepen problemen wordt ingegaan; dat de aanvraag van verzoekster wordt verworpen omdat haar “incoherent feitenrelaas elke geloofwaardigheid mist” daar “van de ingrijpende gebeurtenis in juni 1999, die een rechtstreeks oorzakelijk verband vertoont tot appellantes vlucht uit Kosovo -zoals omstandig door de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen toegelicht- vier verschillende versies worden voorgehouden in de diverse verhoren doorheen de asielprocedure”; dat aldus genoegzaam wordt aangegeven waarom verzoekster niet als vluchteling wordt erkend; dat er in het geheel niet wordt uiteengezet welke grieven door de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen zouden zijn genegeerd; dat het eerste middel moet worden verworpen;

1.2.1. Overwegende dat in het tweede middel verzoekster laat gelden dat de zorgvuldigheidsplicht inhoudt dat het bestuursorgaan alle rechtstreeks bij het besluit betrokken belangen moet afwegen en dat de voor een belanghebbende nadelige gevolgen van een besluit niet onevenredig mogen zijn met de te dienen doelen;

1.2.2. Overwegende dat verzoekster nalaat in concreto te verduidelijken in welk opzicht de bestreden beslissing met schending van het in het middel omschreven beginsel van behoorlijk bestuur zou zijn genomen; dat, bij ontstentenis van deze toelichting, het tweede middel niet in aanmerking kan worden genomen;

1.3.1. Overwegende dat in het derde middel verzoekster betoogt dat alle toepassingsvoorwaarden van artikel 1 van het Verdrag van Genève vervuld zijn, dat er immers een subjectieve vrees in haren hoofde aanwezig is;

1.3.2. Overwegende dat dit middel ertoe strekt de beoordeling van de feitenrechter over te doen en derhalve buiten de bevoegdheid van de Raad van State valt; dat het derde middel niet ontvankelijk is;

1.4.1. Overwegende dat in een vierde middel verzoekster laat gelden dat de artikelen 3 en 8 van het E.V.R.M. worden geschonden indien ze teruggestuurd zou worden;

1.4.2. Overwegende dat dit middel niet dienstig wordt aangevoerd tot staving van de nietigverklaring van een beslissing waarbij zonder een verwijderingsmaatregel te nemen, uitsluitend over de hoedanigheid van vluchteling van betrokkene uitspraak wordt gedaan; dat het vierde middel niet ontvankelijk is;

2. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op eenentwintig mei tweeduizend en drie, door :

de HH.	A. BEIRLAEN,	kamervoorzitter,
	K. VANHOUTTE,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

A. BEIRLAEN.